

svaret af den daværende fungerende Indrigsminister, der ivrigt fraraadede at røre ved den, da det ellers let kunde være uheldigt for Lovenes Fremme. Der er alligevel blevet rørt ved den, og den er bleven gjort fuldstændig om, trods den fungerende Ministers Advarsel. Det glæder mig da, at vi her kunne konstatere, at der er et Punkt, hvor den nuværende Minister og den tidligere fungerende ikke ere enige; men jeg kunde ønske, at det samme efterhaanden ogsaa maatte vise sig paa adskillige andre Punkter. Om denne ny Fordelingsregel nu vil gavne Kjøbenhavn og Købstæderne eller Landkommunerne, derom er det meget vanskeligt at udtale sig. Den er retfærdigere, og det er Hovedsagen, medens den gamle Fordeling efter et forældet Folketal er ganske meningsløs. Jeg antager imidlertid, at de By- og Landkommuner, der have store sociale Byrder, ville faa Gavn af denne Fordelingsregel, og at saaledes Kjøbenhavn ogsaa vil blive stillet gunstigere end efter Forslaget fra i Fjor. Fordelingen sker efter Forholdet mellem Skatteevnen og Ydepligten. Ganske vist er Skatteevnen større i Kjøbenhavn, men Ydepligten og de sociale Byrder ere ogsaa saa meget større. Ligeledes ville de fattige Landkommuner faa noget større Fordel, hvorimod det tidligere Forslag i højere Grad tilsigtede at gavne de rigere Kommuner.

Der er ligeledes i Løbet af disse Maaneder sket nogen Lempelse for de smaa Landejendommens Vedkommende. Jeg kunde ganske vist have ønsket sammen med flere af Udvalgets Medlemmer at stille Forslag om, at man var gaaet noget videre for Landhaandværkernes Vedkommende, da de ville blive haardt medtagne af disse Skatte- love, derom er der ingen Tvivl. De fleste af dem ville faa for høj en Skat.

Der er sket Fremskridt med Hensyn til den mellemkommunale Beskatning, ogsaa der kan jeg konstatere et lille Nederlag for den i Efteraaret fungerende Indrigsminister. Han kæmpede drabeligt for, at Sagførererne ikke skulde være undergivne den mellemkommunale Beskatning, hvilket de nu blive efter Udvalgets Forslag. Der er vedtaget en Del Ændringer, der give Ejendommene lempelige Overgangsvilkaar, saaledes at Ejendomsskylden ikke vil virke saa ødelæggende paa en Del, som den vilde efter den Skildring, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) gav os ved Sagens 1ste Behandling. Der er unægtelig ogsaa sket Tilbagekridt, og den ærede sidste Taler har allerede

peget paa den mærkelige Omhu og Kærlighed, som Venstre og Ministeriet efterhaanden er blevet grebet af, naar det drejer sig om Aktieselskaber og Aktieselskabskapitalismen. Det var ønskeligt, om noget af denne Omsorg maatte have gjort sig gældende, da vi talte for Kommunernes, særlig for Kjøbenhavns Kommunes Interesser. Her har man forringet Loven, hvor det drejede sig om Kjøbenhavns Kommunes Ret til at beskatte Aktieselskaber. Efter Loven, som den forelaa i Efteraaret, kunde den tage 3 pCt., medens den nu kun kan tage 2 pCt., saa længe man fastholder Nedsættelsen af vor Skatteprocent fra 3 til 2 pCt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds har kæmpet med en lignende Ihærdighed som det ærede Medlem for Lemvig for en Ændring paa dette Omraade. Han har ihærdigt kæmpet baade for at tage Hensyn til Kjøbenhavns Kommunes Krav og til Aktieselskaberne. Desværre er det lykkedes ham at sejre med Hensyn til Aktieselskaberne, men ikke med Hensyn til Kjøbenhavns Kommune.

Trods disse Forbedringer, navnlig den overordentlig væsentlige Forbedring gennem Ændringsforslagene 32—33, er det dog ikke mig og mit Parti muligt at stemme for disse Love. Jeg har motiveret, hvorfor vi ikke kunne stemme imod dem; jeg skal nu motivere, hvorfor vi ikke kunne stemme for dem. Jeg maa for det første vedblivende hævde, at det er den gale Ende at tage fat paa. Vi have faaet et Systemskifte, der er et nyt Parti, der er kommet til Roret, og nu skulde Venstre gennemføre sit Program; men saa er det den gale Ende at begynde med, naar man begynder med de direkte Skatter og lade de indirekte Skatter ligge. Naar vi gennemføre disse Skattelove og komme hjem med dem til Vælgerne, ville vi, som det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) — tror jeg det var — sagde ved 1ste Behandling, have gode Præmier, store Præmier til de besiddende, men til Husmændene, Landarbejderne, kunne vi kun bringe hædrende Omtale. Det er et sandt Ord, og det er sagt af et Medlem af Reformpartiet. Det forekommer mig ikke meget rigtigt at begynde med de store Præmier til de besiddende og nøjes med hæderlig Omtale til de besiddelsesløse.

Men først og fremmest forekommer det os aldeles uforsvarligt at stemme for Love, der i dette Øjeblik under den nuværende finansielle Situation lænse Statskassen aarlig for henved 2 Mill. Kr. Vi